

Ébredés május elsején

Mily könnyen lengtem át e napha én!
Sugárzó ének lengett, gyúlt körém —
Álmomban lágyan messzi dallam zengett,
S fölébredtem, hogy zengve együttlengjek.

Zászlók szobogtak át az ablakon,
S az ajtók nyílni vágytak szabadon,
Minthogyha sok baráttra vártak volna.
Ott lenn az úton mentek ők dalolva.

A vém asztal a fény felé vonult
A falra sugárkévék díszre hullt,
S a szürke tárgyakon boldog derengés, —
Ő együttzengés, zengő együttlengés!

Zeng a világ: ez május elseje.
Egy áradat megy, s mintha menete
Áthömpölyögne végtelen időkön,
Hogy egy napon hatalmasan kitörjön.

Eörsi István fordítása